

40.

A föld.

Nézze, tanító úr! — szólt egykor Feri tanító-
jához, — mily gyönyörű *fű* nőtt itt a *földből*!

Igen ám, — folytatá a tanító — hiszen a föld-
ből nőnek a rét *virágai*, az erdők *fái* is.

Feri: Hogy van az, hogy a füvek és a fák a
földből nőnek?

Tanító: Mert oda hull el a *magvak*, ott találják
meg a *táplálékukat*, kikelnek, aztán *vizet* szívnak
magukba és megnőnek.

Feri: Hát van a földben viz?

Tanító: Nem láttad? hiszen a kutba is a föld-
ből jó a viz.

Feri: Láttam, de most arra nem gondoltam.

Tanító: A föld belsejében folyton szívárog a
viz, néhol ki is szívárog. — A hol így kiszívárog,
ott *forrásnak* hívják.

Feri: Tudom már, hiszen a forrásból lesz a
patak. — A patakból a *folyó*.

Tanító: Ugy van. — A hol a föld színén a viz
megáll, ott *tónak* hívják. A földszinén temérdek viz
van. A legnagyobb álló vizet a földön, *tengernek*
nevezik

Feri: Ugy-e tanító ur, a fű alatt is föld van?